

Kresba:
R. Geisler
1.B

Už jsem v to ani nedoufala, ale stalo se. Jsem za to ráda a věřím, že nejsem sama. Už potřetí se partě nadšenců různých věkových kategorií podařilo „splácet“ další číslo školního časopisu Bezevšeho. Doufám, že se líbilo. Oproti předešlému minulému číslu (vyšlo v červnu 2000) prodělalo několik změn:

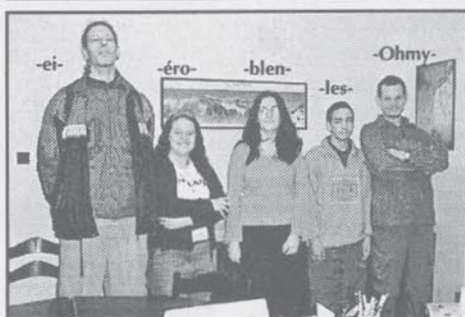
1. Rozhodli jsme se, že „Bezevšeho“ bude nadále zdarma, z vašich dobrovolných příspěvků budeme zase my přispívat těm, kteří to potřebují. Výtěžek poputuje na koupi drobných maličkostí, které udělají radost dětem z DD a naplní hladová břítka pejsků v útulku, alespoň v to doufáme. Tímto bych chtěla za celou RR poděkovat všem, kdo již přispěli a přispívají.

2. Další novinkou je, že se náš časopis dostává i za brány SOUp. Objevuje se na pobočkách informačních center a na jiných středních školách jako inspirace pro prácechtivé studenty.

3. Vznikla docela ucelená RR (což nikdy předtím nebylo), jejíž členové ve svém volném čase sbírají a zpracovávají různé zajímavosti (nejen z oblasti naší školy), které by Vás mohly zajímat.

Kdo jsme? - A. Kubová 1.G, J. Červený 1.B, M. Fiala 1.A, J. Richter 1.A, L. Vršecká 1.G.

PS: Vůbec by nám nevadilo méně DÚ, zejména z matematiky (členové RR z 1.G)
-éro-

REAKCE NA DOTAZY

Následující řádky jsou vyhrazeny k reakci na článek vydaný ve 3. čísle Bezevšeho. Redakce se dotazovala učitelů a mistrů, o čem by rádi četli.

Ing. Roman Svoboda

Aktuality ze života hmyzu a co se děje v našem ústavu...

Pro občasný občasník je občas velmi složitý, aby byl aktuální vzhledem k jeho delším přípravným časům, které jak doufám nejsou na úkor jeho kvality. Zajímalo by vás, co se děje na našem ústavu? No pořádk se něco děje, ale nejnovější novinkou je, že třídy 1.G a 2.G se konečně dočkaly „vpuštění“ do nových salónek. Mimochodem, jak se Vám tam učí, vážení učitelé?

Ing. Alexandra Galbavá

... jak zpestřit výuku...

Myslím, že systém výuky Vašich odborných předmětů se podstatně vylepšil častějším stykem žáků s Pc. Také nová „technologická“ učebna v druhém patře přispěje ke zlepšení výuky. (Změna je život + neuvádí vás v stereotyp). Mně osobně u některých probíraných látek chybí více praktických příkladů, jejich využití.

Drahomíra Brunnerová

... chtěla bych se zasmát u karikaturek...

S první karikaturkou se setkáte již v tomto čísle. Snad Vás pobaví (PS: Na Vás už se dostalo).

Mgr. Iva Šabatová

... prezentace výjimečných lidí...

Trošku složitější úkol, ale budeme se snažit. Bezevšeho je sice bezevšeho, ale se vším všudy :) Je složité posuzovat, kdo je výjimečný a kdo ne. Začala bych u samotného učitelského sboru, který mně osobně přijde dost výjimečný. Proto uvádíme rubriku „Slovo dalo slovo“, která by vás mohla zaujmout.

Uršula Hermová

... co děláme pro to, aby se to tu trochu změnilo...

Paní učitelko, nevím, co dělají ostatní pro změnu tohoto učiliště. My jako RR se snažíme o to, aby toto vydané číslo Bezevšeho nebylo zároveň posledním a nadále zpestřovalo chod této školy.

PaedDr. Karel Horsák

Jiří Malypetr

Ivo Šabata

...zajímavosti ze života učiliště a volný čas žáků...

Na Vaše dotazy je zapotřebí zapojit širší škálu lidí, což ovšem nezávisí jen na nás. S postupem času se jak doufám připojí více lidí, kteří budou ochotni spolupracovat a oživit tak náš - Váš časopis.

Tímto bych opět ráda vyzvala všechny žáky a vůbec všechny lidičky, kteří mají co říci k této škole nebo někomu konkrétnímu, o všech, kdo ji navštěvují, jen dotoho. K tomuto účelu je zřízená „bezevšehovacká schránka“, umístěna v prvním patře, ovšem nezaujímá funkci závěsného odpadkového koše, tak to prosím respektujte!!!

Ptáme se:

* Co se Vám na SOUp líbí a naopak?

* Co děláte o svém volném čase?

Co od toho očekáváte?

Co k tomu potřebujete?

-éro-

BEZEVS

ANONYMNÍ ROZHOVOR S POŽIVATELI MARIHUANY

Nikdy není na škodu připomenout, jak může být nebezpečné kouřit marihuanu. Jelikož jsou mezi námi lidé, kteří mají opačný názor, s dvěma takovými lidmi jsem udělal rozhovor.

1. Jaký je tvůj názor na marihuanu?

A: Můj názor na marihuanu je jednoznačně kladný. Je to rostlina, která provází lidstvo od té doby, co se opice rozhodly slézt ze stromů. Pomáhala lidstvu vyvíjet se. Byla plodinou, která poskytovala olej, výživná semena, silné a poddajné vlákno na šaty, lidé také přišli na to, že má léčivé účinky. Některé indiánské kmeny používaly marihuanu jako primitivní antibiotikum. A hlavně nám umožnila duchovní vývoj a položila základy veškerému náboženství. Uznejte, že za tohle všechno si zaslouží přinejmenším úctu a vděk.

B: Je to lepší než cigarety, není to tak návykový a je z toho lepší požitek. Určitě to něco dělá, ale ne tolik jako nějaký sr. chemický. Třeba toluen - akorát ti „vymejvá“ mozek a je z tebe nula.

2. Proč „hulíš trávu“?

A: Rozhodně ne proto, abych byla „na šrot“. Tohle je spíš prostředek, který umožňuje vidět věci jinak. Hlavně co se týče vztahů mezi lidmi. Člověk si uvědomí celou tragiku věcí, ale zároveň dokáže leccos vidět optimisticky. V závěru se všichni pěkně zasmějeme a jdeme spát. Trpím nespavostí, takže tvrdý spánek po marihuaně dokážu ocenit.

B: Protože se mi to líbí a je „sranda“. Je to prostě dobrá věc. To je to samé, jako když se někoho zeptáš, proč pije. Tak odpoví, že má náladu.

3. Kdy, kde a (obecně) s kým sis prvně zapálil(a) „mařenu“? Bylo to z nudy, zvědavosti, smutku nebo blbosti?

A: Tak to vím dost přesně. Bylo to 2. 11. 2000 - na dušičky. Bylo to na mostě blízko jindřichovského přechodu. Bylo to v kruhu nejbližších přátel. Bylo nás pět. Šli jsme od tamtud přes kruhový objezd RBK a potom na hřbitov. Tam se nám ztratil jeden kamarád, takže jsme ho asi dvě až tři hodiny hledali mezi hroby. Měsíc byl zrovna v úplňku a my byli v opravdu povznesené náladě. Byl to velice silný zážitek, protože to bylo absolutně neplánované.

B: Před třema rokama o prázdninách. Jeli jsme s kamarádem na výlet do Český Lípy. Všichni si tam něco dali, a tak jsem to hned taky vyzkoušel.

4. Jak často ji požíváš?

A: V průměru asi třikrát týdně. Někdy víc, někdy méně.

B: Dvakrát nebo třikrát do týdne.

5. Zvyšuje se často počet jointů?

A: Časem se především zvyšuje kvalita. Musím říct, že zdejší pěstitelé se svým zeleným svěřencům opravdu věnují a dostávají ze sebe vskutku maximální výkony. Jako všechno i marihuana prochází vývojem.

B: No jasně. Když jde koupit, tak máme třeba „každej den v týdnu“. Většinou ji sháníme v pátek, aby bylo na víkend.

6. Nemáš pocit, že už u tebe vniká návyk?

A: Ne. Už proto, že závislost na marihuaně zcela regulérně neexistuje. To je fakt, který přijímají i tvrdí odpůrci této pochutiny. Otázka návyku byla řešena lékaři a sociology a všichni tyto odborníci, když se nakonec oprostili od trendu všeobecné zaujatosti, přiznali to, že marihuana, resp. THC (a mnohé další složky) návyková není.

B: Ani ne. Já bych neřekl, že je to návykové. To bys musel být psychicky v háji. Znáš jednoho kluka z Prahy, který má rodinu na houby. Pořád na něj řvou a on z nich má nervy, takže když si zapálí, tak ho to hned uklidní. Ten na tom je „závislej“. Já ale „závislej“ nejsem, právě protože to mám jenom pro pohodu.

7. Když jsi pod vlivem THC, co se ti obvykle zdá?

A: Pod vlivem THC se mi zdá, že všechny ty kárávé pohledy jsou jen směšné grimasy. Kdo by čekal nějaké extrémní halucinace, hluboce by se zklamal. To je věc narkotik, jako je třeba trip. Podotýkám, že tyhle (a různé jiné syntetické) „úlety“ neuznávám, necítím, nepotřebuju. Pod vlivem THC se probouzí kreativita, smysly mají pohotovost. Já třeba vymyslím fotky, píšu a jízda v autě je také příjemný způsob, jak si to prožít. Jen prosím dávejte pozor na předpisy a nohu z plynu.

B: Že jdu třeba kolem lidí a oni na mě divně „čuměj“ a já je zkoumám. Vidíš kluka a hned si v duchu řekneš: „Hmm, to bude blb anebo na holky: „Hmm, to je dobrá kost.“ Je toho hodně.

8. Uvědomuješ si riziko, které podstupuješ pokaždé, co si zapálíš?

A: Uvědomuješ si riziko, které podstupuješ pokaždé, co vylezeš ven z domu? Mimo to marihuana mi vyléčila žaludeční vředy (čaje), astma (v kombinaci s durmanem - což je mimochodem původní recept na antiastmatické cigarety) a většinu alergií. Dále migrénu, deprese a moje imunita je také v mnohem lepším stavu, než bývala. Víš, že i královna Viktorie kouřila marihuanu, aby zmírnila menstruační bolesti. A přitom za její vlády zažila Anglie největší rozmach... Samozřejmě je to pořád kouření. Kouřím i cigarety, takže si na dehet nestěžuju. Marihuana ovšem není tolik karcinogenní jako tabák.

B: To je jasný. Je to to samé riziko jako když „hulíš“ cigára nebo piješ alkohol. Když jseš starej a dlouho „chlastáš“, tak máš zase v pr...ledviny. Takže to vyjde u všech na stejno.

Musím přiznat, že mi to A „natřel(a)“, poněvadž byl a jsem velice zaskočený jeho (její) sečtělostí a velikými znalostmi (to s tou královnou Viktorií jsem nevěděl). Jedno ale není jasné. Mnoho věcí, týkajících se marihuany, je sporných. Třeba, že existují taková lidé, kteří požívají a požívali marihuanu a nikdy se jim nic nestalo. Ale jak člověk pozná, zda-li mezi ně patří? A proto pár slov závěrem: Nezahrávejme si zbytečně se zdravím, vždyť každý máme život pouze jeden. -les-

VÁŽENÝ ČTENÁŘI, byl jsem požádán metodickou protidrogovou prevencí vašeho učiliště, abych se vyjádřil k rozhovoru s dvěma uživateli marihuany, vedeného studentem H. Richterem. Již v samém začátku vím, že řada čtenářů (především uživatelů marihuany) nebude s mou reakcí souhlasit, ale to je přece zcela v pořádku. Mým úmyslem je poskytnout objektivní informace, bez jakékoli podjatosti a tak také budu činit. Rozhovor jsem pečlivě četl (celkem třikrát) a pokaždé jsem sledoval nové a nové skutečnosti, díky kterým jsem si řekl, proč vůbec tento rozhovor vznikl a co je vlastně jeho účelem. Rozhodně nikdo nepočítejte s tím, že budu někdo odsuzovat, to bych opravdu nechtěl. Chci, jak jsem již podotkl, poskytnout validní informace o droze, která je nejen u nás nejrozšířenější drogou především mezi dospívajícími, zároveň okamžitě vylučuji názor, že je drogou spouštěcí (způsobující přechod na tvrdé drogy). Těmi jsou alkohol (ethanol) a cigarety (tabákové výrobky). Marihuany a výrobky z této rostliny (zákl. cannabis: sativa, indica, ruderalis) skutečně lidstvo provází již od neolitu, ale také lidstvo (po získání určitých zkušeností a vytvoření náhledu) bylo pro to, aby se marihuana zapsala na seznam zakázaných látek (Úmluva OSN, o kterou se opírá i naše současná legislativa). V současné době naši zákonodárci uvažují o změně právních předpisů týkajících se drog, konkrétně marihuany. Na základě této skutečnosti si Parlament ČR nechal vypracovat rozsáhlou studii Psychologického ústavu Akademie věd ČR, z které bude citovat. Chci zdůraznit, že účelem studie nebylo „pospínit“ marihuanu či její uživatele, ale poskytnout vědecky prošetřené výsledky, které také mají konečně prolomit pomyslnou bariéru mezi zastánci a odpůrci. Podle studie je prokázán vliv marihuany pouze na krátkodobou paměť, a to ještě při dlouhodobém užívání, dále má negativní vliv na soustředěnost, pozornost, vnímání (takže pozor s tím řízením auta). Pouze u predisponovaných jedinců má marihuana negativní vliv na stabilitu, deprese či agitaci (např. PL Bohnice má zkušenosti s hospitalizovanými psychotiky, kterým se psychotický stav „rozjel“ po požití marihuany). Marihuana má též negativní vliv na tělesnou stránku, konkrétně na plicní a oběhový systém, rakovinnost je cca o 50% vyšší než u tabáku (při stejném množství látek). Smrtelná dávka je prokázána pouze v laboratorních podmínkách (výzkumy na zvířatech), smrt z požití zatím nebyla prokázána. Bohužel marihuana má nepříznivý vliv na reprodukci, a to jak u žen, tak i u mužů. Zajímavé jsou dvě podstudie zjišťující závislostní potenciál (stupeň závislosti). Marihuana je celkově na posledním místě, až na dvě oblasti (dva symptomy) syndromu závislosti, a to na oblast nutkavosti (potenciál k opakovanému užití), kde je na předposledním místě (poslední je kofein) a na oblast intoxikace, kde zaujímá čtvrté místo z šesti (posledními jsou nikotin a kofein, nejhorší pozici má alkohol). Před koncem mého příspěvku chci podotknout, že v současné době se rostlina cannabis využívá i ve zdravotnictví, a to především v onkologii (např. léky na zmírnění nevolnosti při chemoterapii), neurologii, očním lékařství. Je třeba zdůraznit, že způsob užití vždy určuje pouze a pouze lékař. Závěrem jen chci říci uživatelům marihuany (když už tedy přestat s trávou nechtějí), že statisticky byly prokázány špatné stravovací návyky kuřáků marihuany, především nedostatečný příjem živočišných bílkovin, vitaminů (A, B1), obilnin, zeleniny, ovoce a mléčných výrobků, naopak zvýšený příjem sladidel, tuků a olejů a též alkoholu. Na úplný závěr... Buďte zdravými sobci a myslete taky na sebe a na své zdraví včetně toho duševního...

Marek Hošek, primární preventista a sociální pracovník v K-centru Rumburk

POZNÁMKA metodicky primární prevence Bc. Lenky Obergruberové:

Pan M. Hošek, pracovník rumburského KC, poskytl dostatek odborných informací na téma „marihuana“. Přesto bych toto téma chtěla ještě doplnit pár poznámkami vztahujícími se k uvedenému rozhovoru a zdůraznit ty nejpodstatnější informace, uvedené panem M. Hoškem.

1. Marihuana zcela určitě nepoložila základy „veškerému“ náboženství.

2. Jezdit v autě pod vlivem marihuany je podobné, jako jezdit pod vlivem alkoholu. Člověk se sice cítí při jízdě nádherně a je přesvědčený, že auto plně ovládá, ale díky negativnímu vlivu marihuany na soustředění, pozornost a vnímání ohrožuje nejen sebe, ale bohužel i ostatní lidi.

3. Tvzení, že marihuana není tolik rakovinotvorná jako tabák, se nezakládá na pravdě. Při stejném množství látky je při kouření marihuany její vliv na riziko vzniku rakoviny o 50% vyšší než u tabáku. (Vykouřit tři jointy cannabisu je přibližně škodlivé jako vykouřit dvacet cigaret).

4. Ať s tím souhlasíme, či máme názor opačný, marihuana patří v ČR mezi drogy nelegální, a tudíž i pro ni pro ni platí:

- kdo nabízí, zprostředkuje, vyrobí, prodá nebo jinak opatří nebo pro jiného přechovává návykovou látku, bude potrestán odnětím svobody na 1 rok až 5 let

- kdo přechovává návykovou látku v množství větším než malém, bude potrestán odnětím svobody až na dva roky, nebo peněžitým trestem

- kdo svádí jiného ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu nebo ho v tom podporuje anebo kdo ke zneužívání takové látky podněcuje nebo šíří, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo peněžitým trestem

(Vyňato z novely trestního zákona)

5. Řád našeho učiliště k tomu říká:

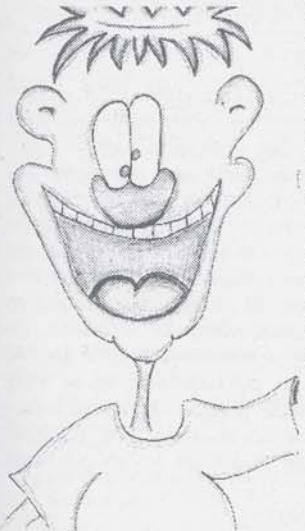
- kouření, pití alkoholických nápojů a užívání drog ve škole, jejím okolí a na akcích pořádaných školou je nepřipustné

- do školy nesmí žák nosit věci, které by mohly ohrozit zdraví, způsobit úraz nebo ohrožovat mravní výchovu žáků

- na DM nesmí žák přicházet pod vlivem alkoholu a drog

Každý, kdo kouří často a dlouhodobě marihuanu, by měl zvážit, zda pozitivita, která mu to přináší, stojí za zdravotní rizika (jež se mnohdy neprojevují hned, ale mohou nás zaskočit mnohem později) i jiná rizika (např. trestně právní), položená na druhé misce vah.

Bc. Lenka Obergruberová
metodik
primární
prevence

Bezevšeho pro vás připravil novou rubriku „SLOVO DALO SLOVO“, ve které se budeme pravidelně setkávat s vyučujícími, s mistry, vychovateli a jinými pracovníky na zdejší učilišti. Doufám, že se vám bude číst jedním dechem.

Dnes přinášíme rozhovor s ing. A. Galbavou a D. Brunnerovou. Příště bychom se měli sejit s PaedDr. K. Horsákem a J. Kubíkovou. Snad to vyjde... -éro-

SLOVO DALO SLOVO s ing. Alexandrou Galbavou

Co vás jakožto inženýrku přimělo stát se učitelkou?

Od 5. třídy ZŠ jsem chtěla být učitelkou v mateřské školce. Dopadlo to trochu jinak. Učitelka jsem, ale „větších dětí“.

Co je pravdy na tom, že jste studovala v Rusku?

Všechno. Od roku 1986 do roku 1991 jsem studovala na ka-

tedře technologie polygrafické výroby v Moskevském polygrafickém institutu.

Pamatujete si, kdy jste nastupovala na tuto školu?

Samozřejmě, v roce 1983 jako studentka oboru sazečka-montážnice a v roce 1991 jako učitelka.

Proč putovala Vaše přihláška ze „základky“ zrovna na SOUp?

V osmé třídě jsem poslechla radu rodičů. Přiznám se, že jsem hlavně chtěla zůstat doma, to znamenalo do školy dojíždět. Nakonec vyhrálo SOUp v Rumburku.

a Drahomírou Brunnerovou

Jak dlouho už pracujete v SOUp a proč?

Prakticky od založení. A proč? Byl to vlastně plynulý přechod ze Severografie Šenov do SOUp.

Kde a co jste studovala?

Základní devítiletá docházka, SVVŠ (gymnázium Rumburk), nástavbové studium SOU Svoboda Praha, DPS při UK Praha - ukončení vzdělání pro mistra.

Učila jste ve škole?

Ano, učila jsem technologii a materiály, ale přestala jsem.

Proč?

Ráda za sebou respektive za svými učni

Vzpomínáte na svůj první den v roli vyučujícího? Jaké to bylo?

Žádný začátek není lehký. Všichni začínající učitelé hledají přístup k žákům a učí se učit.

Zažila jste za katedrou nějakou kuriozitu?

Bohužel si na nic mimořádného nevzpomínám, spíš si vybavuji, jaké legrácky jsme dělali svým učitelům my.

Například?

Jednou jsme se celá třída schovali p. učiteli Peroutkovi do velké skříně a začali postupně vystupovat jakože z výtahu. Žádné velké vylomeniny jsme neprováděli, možná také proto, že jsme byli takřka „holčičí třída“ (s pouze čtyřmi kluky).

Jak se dá zvládnout učit a zároveň být na mateřské dovolené?

Je to příjemné odreagování, pokud máte spolehlivého manžela, který vám pomáhá, a moc hodnou maminku, která má čas a ochotu vám pohlídat.

Co je váš největší koníček?

Dříve jsem dělala atletiku a trempovala. Dnes jezdím s rodinou na kole a na lyžích a upravuji zahrádku.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Své dvě děti, zatím se mazlí.

Kdybyste měla příležitost žít na venkově, měnila byste?

Rumburk není tak velký a na venkov jezdíme k rodičům, velkoměsto mě neláká.

-éro-

vidím hmotné výsledky.

Líbí se Vám tato práce?

Ano. Mám ráda mladé lidi - lépe se mi s nimi pracuje. Saju z Vás Vaši energii! cha, cha.

Shromažďuji hlavně pěkné okamžiky, aby bylo na co v důchodu vzpomínat.

-ohmy-

Karikatury: Klára Kunovičová 1.G

LINKIN PARK: Meteora

Mnoho fanoušků této Nu-Metalové skupiny o tomto albu tvrdí, že se velice vyvedlo, a dokonce i předčilo alba předchozí. CD Meteora, které mimochodem nese jméno jedné řecké vesnice, ale podle mě tak dobré zase není.

Hlavním argumentem fandů je „tvrdší“ zvuk, který by mě maličkosti snad ani tak nevadil; horší je to s jeho obsahem. Už se totiž nejedná o zajímavé texty o lásce, porozumění, nedorozumění a nenávisti - autor se nechal unášet fantazií notně ovlivněnou heroinem. Vlevo je text prvního songu, který je tak trochu výjimkou. Obsahově podobné songy jsou tam již jen asi dva, a to je, uznejte sami, docela málo. Je veřejným tajemstvím, že textař a hlavní zpěvák LP Chester Bennington užívá života plnými doušky. Nové album tak upadá do stereotypu paranoidních a melencholických nálad. To by ale zjistil jen ten, kdo by si chtěl texty Meteory přeložit.

Když se totiž podíváte na album z jiného úhlu, a to úhlu melodického, zjistíte, že se dá docela dobře strávit. Možná začne být i návykové. Kromě zajímavého vokálu výše zmíněného Chestra Benningtona uslyšíte také neméně dobrý hlas rappera Mikea Shinody, který doprovází pomalu každou písničku této sbírky hitů. Ano, sbírky hitů, protože LP údajně vybírali asi z šedesáti připravených songů! Celé veledílo podbarvuje úžasný, ale přesto nevtíravý mix Josepha Hahna, DJ skupiny. Opravdu mě udivuje, jak někdo dokáže zkombinovat něco tak na první pohled vzdáleného, jako je Metal a mixážní pult s gramci. Ale je to. V předposlední písničce „Session“ dali kolegové svému DJ volnou ruku, a tak se můžete těšit na něco jako skladbu „Blank“ na albu Hybrid Theory.

A na konec to, co by asi mělo být na začátku: obal. Vyhlíží velice zajímavě a přitom decentně a nenápadně, stejně tak jako u Hybrid Theory. Na jeho vzhledu pracoval známý designér Flem. Reanimation mělo diametrálně odlišný obal; to se však vzhledem k jeho obsahu (remixy z Hybrid Theory) dá pochopit.

Co říci závěrem? Snad abych nezapomněl: docela mne zarazila délka alba, která činí pouhopouhých 37, slovy třicet sedm minut, a to je přesně polovina kapacity CD. No, trochu to kompenzovali videem „Art of Meteora“, které pojednává o tvoření CD, ale stejně - opravdu vybírali z šedesáti projektů? Kromě CD vydali i DVD, kde je hafo videoklipů a snad i nepoužité muziky. A proto ten, kdo si toto DVD opatří, nechť se neprodleně hlásí u nás v redakci.

Meteora je důstojným následovníkem již dvou alb této skupiny, která se za něj rozhodně nemusí stydět.

- Ohmy -

Don't stay (Nezůstávej)

Někdy já
potřebuji vzpomínout jak dýchát
Někdy já
potřebuji aby si stála daleko ode mě
Někdy já
v nevěřících nevěděl
Někdy já
potřebuji abys šla
Někdy já
citím že jsem Ti příliš věřil
Někdy já
se cítím jak kdybych jen řval sám na sebe
Někdy já
v nevěřících nevěděl
Někdy já
potřebuji být sám

Nezůstávej
Zapomeň naše vzpomínky
Zapomeň na naše možnosti
V co si mě změnila
[len mi mě vrať a...]
Nezůstávej
Zapomeň naše vzpomínky
Zapomeň na naše možnosti
V co si mě změnila
[len mi mě vrať a...]
Nezůstávej
Já už tě nepotřebuji
Nechci být ignorován
Nepotřebuji další den
ničení tebou

Bez omluv.

zdroj: www.linkinpark.com
překlad: Ohmy

EVANESCENCE

Tato ambiciózní rocková skupina nehraje zrovna čistý rock. Hudba obsahuje i epické, dramatické a temné prvky.

Poprvé se hlavní představitelé kapely setkali na konci devadesátých let na táboře. Zkamarádili se a Ben Moody objevil Amyino nadšení pro klavír a její nezeměnitelný hlas. Nakonec se mu povedlo Amy přemluvit a založili skupinu. Stali se tak jednou z mála prvních kapel s ženskou vokalistkou v tomto žánru hudby. Texty písní dodnes vytvářejí oba. Inspirací jim je mnoho interpretů jako třeba Bjork, Dany Elfman a Tori Amos. První song, který vznikl za spolupráce těchto dvou lidí, měl zhruba sedm minut a asi i proto nebyl zrovna úspěšný - stanice jej odmítaly hrát.

Nastala delší pomlka. Až minulý rok se podařilo sehnat další dva členy do kapely, a to bubeníka Rockyho Graye a sekundárního kytaristu Johna LeCompta.

Album Fallen (padlí) bylo nahráno v Los Angeles. Balancuje na hranici mezi púvabem a tvrdostí. Typickým příkladem je druhá skladba s názvem Bring Me To Life (Přiveď mě k životu), kde baladické tóny piána bojují s tvrdými riffy kytary.

Čtyřicet dvou minutové album je možno objednat na serveru Vltava za cca 450 Kč.

Z pohledu textů Evanescence prozkoumává temnotu a introspektivní témata lásky. Lee tvrdí: „Pointa celé této nahrávky a vlastně i kapely je dát lidem vědět, že nejsou opuštěni ve světě špatných pocitů, bolesti nebo čímkoliv jiným, co jimi zrovna prochází.“

Rád bych tento článek uzavřel větou Bena Moodyho: „V dnešní době je mnoho náctiletých kapel, které se snaží prodat úhel pohledu. My tady jen píšeme z našich srdcí.“

BRING ME TO LIFE
(Přiveď mě k životu)

Jak můžeš vidět do mých očí jak do otevřených dveří
Vedoucích dolů k mému jádru
Kde se stávám tak hluchou - bez duše, moje mysl spí někde v mrazu
než jsi tam najdeš a dovedeš ji zpátky domů - probuď mě tady.

Probuď mě tady.

Volej mé jméno a zachraň mne od temnoty

Rozběhni mou krev

než se stanu nezvládnutelnou

Zachraň mě od nicoty jež se stávám součástí.

Teď vím co mi schází.

Nemůžeš mě jentak opustit!

Dýchej za mne a udělej mě skutečnou

Přiveď mě k životu

Probuď mě tady.

Probuď mě tady.

Volej mé jméno a zachraň mě od temnoty

Rozběhni mou krev

Než se stanu nezvládnutelnou

Zachraň mě od nicoty jež se stávám součástí.

Přiveď mě k životu

Zmrzlá tady bez tvých doteků tvé lásky miláčku jen ty jsi život o smrti.

Nemohu věřit že jsem po celou dobu neviděla

Držená v temnotě ale s tebou před sebou

Vypadá to že jsem spala tisíce let

Musela otevřít oči všemu

Bez touhy bez hlasy bez duše

Nenech mě tu zemřít

Musí v tom být něco víc

Přiveď mě k životu

Arkadij a Boris Strugačtí: STALKER

Pár přátel se vydává v UAZu na vyhaslou sopku. Při návratu je zaskočí prapodivná mlha... Je tak hustá, že není vidět na pět metrů dopředu. Pomalu sjíždějí autem dolů, ale nakonec radši zastaví. Vylézají ven, aby zjistili, kudy dál. Vtom se

nad jejich hlavami přenese letadlo, velký, těžký bombardér. Výbuch proflal neprostupnou mlhu tak, že byl vidět jasný záblesk. Když ale prohledali místo domělého dopadu, nic nenašli. Místo toho objevili hrůzou šíleného člověka, který trpěl horečkou a mlel nesmyslné věty.

Tak takhle nějak začíná příběh této knihy. Tento úvod, který je mimochodem skvěle podán, vás udrží tak do poloviny knihy. Pak už se zdá, že se nic neděje... Ale najednou napadne UFO archeologickou skupinu, které je členem i jeden z našich přátel... Odvezou si s sebou „vzorky“ ze Země - zvířata, auta a dokonce i jednoho člověka - ten se tam však proplíží bez jejich vědomí.

Po tom, co mimozemšťané odletěli, vznikla na místech, kde přistáli, tzv. „Pásma“, kde se dějí zajímavé věci... Místa se silnější gravitací, „mlýnky na maso“, zmutovaní lidé, které provází neštěstí... To vše najdete v této knize. Snad vás zaskočil název knihy - ten je totiž slovenský, protože jsem jinou verzi knihy nesehnal. V českém překladu se kniha jmenuje „Piknik u cesty“.

Závěr:

Tahle kniha, přes úskalí slovenštiny, se mi velice líbila. Vždyť docela dobře může být námětem filmů a her jako např. Resident Evil!

- Ohmy -

KINO KINO KINO PUPENDO

14. května jsem se byla podívat po dlouhé době do šluknovského kina. Vybrala jsem si film Pupendo v režii Jana Hřebejka (Pelíšky, Musíme si pomáhat,...). Tento docela zdařilý kousek splnil veškerá má očekávání, jak už to u „Hřebejčáků“ bývá! Mohu vám ho vřele doporučit. Určitě vás pohltní nejenom příjemným humorem, originální nápady, ale i herecké obsazení. Avšak, co se týká kina jako takového, raději bych přiště šla do kina krásnolipského.

CHICAGO

Toto bouřlivé megadílko, které se 24. dubna dočkalo i české premiéry, jsem měla možnost zhlédnout na Vánoce v jednom z mnoha kin v londýnském centru. Byla jsem ohromena jak prostředím, tak představením. Toto muzikálové vysoce zdařilé show mě doslova přikovalo do měkocukého vypolstrovaného křesla i přesto, že neumím moc anglicky. Už samotné hvězdné obsazení (R. Gere, R. Zellweger, K. Zeta-Jones) zaručovalo, že investice do vyššího vstupného se mnohonásobně vrátí. Mé pocity, když jsem odcházela z kina, byly nepopsatelné! Miluji jazz, takže se mi tvůrčí střelili do noty. Tento oscarový film opravdu stojí za zhlédnutí a já vám ho mohu vřele doporučit.

Běžte na Chicago!

-Ohmy-

-éro-

DSPlayer je freewarový projekt (tzn. zdarma), který měl za první měsíc provozu oficiálních internetových stránek návštěvnost 20 000 lidí. To se dnes jen tak někomu nepovede. Další zajímavost: tvoří ho nadšenci z několika zemí, mezi jinými to je i Čech a člověk ze sousedního Německa. Právě s tímto Němcem, Martinem Offenwangerem, programátorem a vlastně i iniciátorem celého projektu jsem připravil rozhovor. A co se vlastně skrývá pod tajemným názvem DSPlayer? To se dozvíte v následujícím článku...

ROZHOVOR

Ahoj Martine, připravil jsem pro Tebe pár otázek do našeho školního časopisu.

Proč ten „neotřelý“ název DSPlayer?

Player - tedy přehrávač, to snad objasňovat nemusím. DS jako DirectShow - používá totiž tuto součást DirectX... vlastně na ní stojí, asi jako většina ostatních přehrávačů.

Které školy jsi absolvoval?

Neznám anglické pojmy z této oblasti, a pro Ti to napíšu německy:

1. Realschule
2. Fachhochschulreife
3. Studium v Mannheimu (Informatika) FH
4. Praxe (VRmagic) na Universitě Mannheim
5. Pokračování v studiích na FH

Co právě děláš?

Stále studuji, ale právě mám rok praxe. Universita se velice zajímala o mé znalosti z oblasti přehrávání médií, a tak jsem se dostal k praxi ve firmě VRmagic. Právě vyvíjíme „Okno virtuální reality“ pro nejnovější a nejrychlejší USB 2.0 webové kamery.

Jaké máš plány do budoucna?

Věci kolem přehrávání audia a videa.

Nepřemýšlíš o zvýšení počtu členů týmu?

Hmm... Příchod nových členů většinou znamená příchod nových potíží a neshod, nicméně může být dobrý pro zlepšení programu. Myslím, že už je tým kompletní. Možná by se hodil další programátor - ale najít někoho, kdo by se chtěl podílet na neprofitním projektu, je velice obtížné :(Na grafiku ale nepotřebujeme více členů. Ohmy odvádí velice dobrou práci v této oblasti - myslím, že máme stejný vkus. Oba chceme vytvořit především alternativu k MS Mediaplayeru. Alternativu, která nikoho nic nestojí. Noví členové se s tímto směrem musejí smířit. Pokud jsou právě mezi vámi talentovaní tvůrci, neváhejte a pošlete mi e-mail.

Přemýšlíš o nějakých výdělcích z našeho přehrávače nebo se řídíš heslem „freeware navždy!“?

Mám hodně plánů. Hlavní problém je jak vyřešit vztah DSPlayer a internet. Museli bychom z DSPlayeru udělat opravdu skvělý přehrávač, abychom z něj mohli vydělávat. Doufám, že by se do něj dal integrovat MPEG2 a AC3 dekodér, za které je možno požadovat peníze. Problém je v nutnosti registrace ochranných známek, jako jsou Dolby Digital, DTS, ale i samotný dekodér MPEG2 není možno vytvořit jen tak zdarma. Zatím jsem začal pracovat na těchto dekoderech a snad postupem času naleznu cestu jak zaplatit nesmyslně vysoké taxy. Pokud se DSPlayer dostane na cestu komerce, poplynou výdělků ke mě a Ohmy. Ale stále chci podporovat volnou verzi bez těchto dekodeřů, která bude tzv. „OpenSource“-tzn. Otevřený kód - tedy přístupná všem programátorům, aby se směr „OpenSource“ dostal mezi více lidí.

Co jsi vytvořil?

0. Několik bezvýznamných bezejmenných programků

1. MediaLauncher (program s možností vytvoření samsposouštěcího programu pro CD s DivX filmy)

2. Mediastation (předchůdce DSPlayeru - textové rozhraní)

3. DSPlayer

Nějaké další nové projekty? Co třeba vlastní operační systém?

He, he...

Všechnu práci z oblasti OS za mě odvedli Microsoft a Linux.

Zatím nepřemýšlím o žádném novém projektu. Jsem šťastný, že mám DSPlayer a tam mám ještě hodně práce!

Kde jsi narazil na nynější členy našeho týmu?

V časech, kdy byl DSPlayer ještě v plenkách, jsem dal nabídku na malinkatou stránku ještě menšího DSPlayeru (stará adresa: <http://www.btproducts.cjb.net>) a ozval se Ohmy. Ano, tohle byl start dnes již kompletního skvělého týmu. Zeptal jsem se Valexe, se kterým jsem se setkal rok předtím - ještě když jsem pracoval na MediaLauncheru - potřeboval jsem překlad do italštiny. Nakonec jsem se zeptal kamaráda (Richard), jestli mi může pomoci s webem DS, protože bylo nad moje síly vytvořit zároveň nepřekonatelný přehrávač:(a ještě k tomu jeho stránky. Vlastně to byl spíše problém nedostaku času.

Jak to vypadá s francouzskou verzí webu? Již od prvopočátků našeho projektu je neaktivní francouzská vlajka...

Stále nemám nikoho, kdo by byl schopen přeložit web do francouzského jazyka, takže pokud kdokoliv z vás, kdo čtete tento článek, máte zájem pracovat jako překladatel do jakéhokoliv jazyka, napište nám!

Stále hraješ na kytaru?

Ano, hraji dokonce ve dvou skupinách zároveň, ale nemám dostatek času vytvořit jim kvalitní internetové stránky. Pokud máte rádi Death Metal, můžete nás navštívit; www.bastard-music.de. Druhá skupina není tak tvrdá, ale momentálně nemáme žádný presentační materiál.

Kdy jsi začal s počítačem? Vzpomeneš si na konfiguraci svého prvního stroje?

Mým prvním „počítačem“ se stal Commodore 64. Veškerá činnost na tomto drobečkovi se skládala převážně z hraní a trošičky základního programování. Mám pocit, že mi tenkrát bylo jedenáct. S třináctým létem mého života se dostavila Amiga. Teprve v patnácti jsem už dostal opravdový počítač - tedy něco, co se alespoň zhruba podobalo tomu, co jím dnes nazýváme. Byla to vylepšená 386ka s 50Mhz a 17" monitorem (tenkrát opravdu drahá hračka).

Ve kterém programovacím jazyce jsi začínal?

1. Basic
2. Visual Basic
3. Pascal
4. Delphi (object Pascal)
5. HTML
6. Java script
7. assembler
8. c++
9. MS Visual Studios c++
10. Borland JBuilder (java)
11. Prolog

Je těžké dostávat, odepisovat, psát, ale hlavně chápat anglické e-mailů?

Moje angličtina není nejlepší, ale mohu komunikovat - a to bohatě stačí. Není to jako ve škole. Nikdo to neopravuje. Mnoho jiných lidí angličtinu nezvládá vůbec.

Něco dalšího?

DSPlayer vede!

Díky za rozhovor. Čau.

Rád bych ještě doplnil adresu oficiálních stránek DSPlayeru, www.dsplayer.de, kde si ve zde staženou poslední verzi přehrávače můžete zjistit e-mailovou adresu Martina i ostatních členů týmu.

-Ohmy-

VZPOMÍNKA

Každý asi dobře známe ten pocit, kdy máme těžký kámen v srdci, který nás táhne k zemi. V poslední době se nám bohužel oživil. Dne 18. 4. 2003 navždy odešla studentka našeho učiliště Martina Uchytlová. Když se vysloví její jméno, mně, a myslím, že nejsem sám, se vybaví pěkná veselá a temperamentní dívka s úsměvem na tváři, dívka, o kterou jsem se jednou v první třídě s kamarádem popral. Nikdo stejně nevyhrál a Martina nám akorát oběma řekla, že jsme blbci. Pořád ve mně leží otázka - proč? A odpověď - nevím. Po tom všem jsem přesvědčený o tom (nechci nikoho urazit), že bůh prostě neexistuje. Přesto ale každý zavzpomínejme na nějakou příjemnou, legrační či veselou příhodu spojenou s Martinou a nálada se zajisté alespoň o trochu zlepší.

-les-

NEŘESTI

- tak si říkají členové jedné rockové kapely z Rumburka. Čtyři lidi mydlí do nástrojů skvělou hudbu a jeden človíček k tomu úžasně zpívá.

PETRA SEDLÁČKOVÁ - zpěv

PETR TEJNOR - zpěv, doprovodná kytara

MILAN BALDA - sólová kytara

JIRKA DVORÁK - zpěv, baskytara

PAVEL UCHYTILOV - bicí

Založit kapelu napadlo Jirku s Péťou T. (dříve spolu hráli v jiné). Petru slyšeli zpívat v davu. Jirka se s Milanem začal bavit na autobusové zastávce, když viděl, že má kytaru, tak ho pozval na zkoušku. Pavel se k nim dostal přes Jirkova strýce. Zdejší obyvatelé Šluknovského výběžku je mohou znát z rockových klubů a hospůdek. Také si zahráli na festivalu ČTVEREC v České Lípě jako soutěžící kapela (umístili se na druhém místě). Petra skládá většinou texty, které mají hlavu a patu. Hudbu vymýšlí všichni. Peťulin hlas je k nezapomenutí. Ani byste nevěřili, že to zpívá tak křehká dívenka. Jejich CD nese název „NEKRMTE HOLUBY OLOVEM“, mělo by vyjít do konce tohoto měsíce. Uslyšíme na něm kytarovky i pořádně našlapané písničky. První koncert hráli v Bzenecké hospůdce. Milan hrál za plachtou - styděl se. Teď už jsou otrkaní a koncerty zvládají hravě. Vybraný hudební styl nemají. Ani neví, co hrají, ale přiklání se k ROCKU. Myslím, že „NERESTI“ mají budoucnost. A doufejme, že takových kapel si už konečně někdo začne všimnout, protože popu a disca - toho už je tady moc. DRŽME JIM PALCE!

Martina Uchytlová

Turistický kurz - Krkonoše 2003

Odjezd 11. května 2003 v 8.00 hodin od SOUP autobusem značky Robur („OÁZA“). Cesta proběhla výborně, bez závad. **Ve 12.30 hodin** jsme dorazili na určené místo - **Špindlerův Mlýn - Labská** ve **14 hodin** byl oficiálně zahájen turistický kurz.

Náplň kurzu: pěší túry, cyklo túry, kochání se přírodou, jídlo, společenské hry
Závady: 1x rozbitá přehazovačka
1x odřené koleno
1x denně - přejedení (minimálně)
Počasí: vcelku dobré
Parta: perfektní
Kuchař a spol.: špičkoví

Navštivte Krakonošovo!

V první polovině května se někteří žáci a učitelé naší školy vydali jako každoročně na turistický kurz, tentokrát do Krkonoš. Jelikož jsem měl na starosti pěší část kurzu, pokusím se s vámi podělit o některé dojmy.

Hned v den příjezdu do penzionu Protěž v Labské jsme se společně s cyklisty navečer vydali na Harrachovu skálu, abychom odstartovali festival příjemných zážitků západem slunce.

Druhý den jsme vyrazili na první, a jak se později ukázalo, nejdelší túru. Ta nás zavedla již do výsostného území Krakonošova, protože jsme se dostali na krkonošské kopce.

Z Krakonoše a jeho sojky bonzačky jsme měli patřičný respekt, a tak jsme se snažili chovat jako správní turisté. Jen Otíkově puse se skoro pořád dařilo udržet na takové hladině hluku, že Krakonoš měl o nás dokonale přehled i bez sojky. Ale zpět k túře. Ta nás zavedla na kopec Stoh s dábělskou sjezdovkou (nechtěl bych po ní ani pěšky dolů, natožpak na lyžích), k prameni Klínového potoka a kolem Klínových bud k boudě Na Pláni. Přes Hromovku jsme pak klesali do Špindlu. Etapa měřila 22 km a dokonale nás prověřila. Nutno říci, že jsem měl obavu o chodeckou kondici některých členek družstva, ale ukázalo se, že se dovedou

Hodnocení vedoucího kurzu:

velmi vydařený kurz, který se opakuje bohužel jen jednou za rok rád bych poděkoval kolegům instruktorům p. Uhrovi a p. Svobodovi za profesionální, ale hlavně lidský přístup vytvářející příjemnou až rodinnou náladu během kurzu.

Poděkování:

Rovněž bych chtěl vyzdvihnout bezmeznou péči a starostlivost manželů Kadičových a slečny Jarušky a jejich ochotu postarat se o naše mlsné jazýčky a vyschlá hrdla po celodenním zaměstnání.

Martin Macek

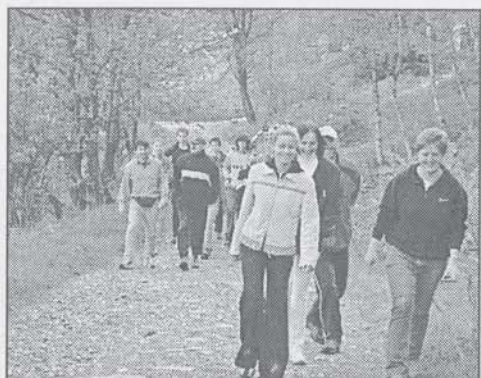
překonat a následující vycházky zvládaly s přehledem. Počasí nám zatím přálo, a tak jsme také založili na bezvadné opálení.

Další den jsme túru zahájili jako cestující příjemné čtyřsedačkové lanovky ze Špindlu na Medvědin. Tím jsme si ušetřili 500 výškových metrů a mohli se tak fyzicky ušetření kochat „panoramaty“ Labského dolu. Cílem vycházky byly Sněžné jámy, ale počasí nám bohužel zhatilo plány. Velké černé mraky nás přinutily ještě před Vrbatovou boudou otočit se k naší dočasné domovině. Z očekávané porce kilometrů tak nakonec zbylo necelých deset.

Třetí den je krizový, proto jsme místo kilometrů polykali vodu v nádherném vodním areálu vojenské zotavovny ve Špindlu. Tobogan bral snad každého a dvojice Džmura-Polomský musela být z bazény odvedena násilím.

Předposlední den našeho pobytu v horách jsme s cyklisty spojili síly, abychom dobyli nejvyšší vrchol ČR Sněžku (1602 m). Autobusem jsme se nechali vyvézt ke Špindlerově boudě, která je východiskem pro tuto jednu z nejhezčích krkonošských túr. Avšak počasí bylo opět proti. Ještě ukryti v autobuse jsme pozorovali sněhovou vánici a mlhu. Přitom dole pod kopci svítilo sluníčko. Na chvíli jsme se schovali do Špindlerovky a pokračovali podle plánu.

Ale asi po půl kilometru nás za Malým Šišákem „potěšil“ sníh podruhé a do toho začalo hřmít, a tak jsme se rozhodli pro návrat. Cestou do Špindlu nás hostující studentka Radka P. učila praktické ekologii a také jsme zaznamenali největší úraz - rozbité koleno (Martina R.). Sněžka nám letos nebyla dopřána. Milí účastníci kurzu, těšte se na příští rok, protože si to určitě

zopakujeme! I tak jste ale našlapali přibližně 50 km.

Co říci závěrem? Myslím, že kurz se velmi vydařil, byl jedním z nejlepších, které jsem zažil. Co k tomu přispělo: penzion Protěž a jeho výborný personál, který nám nedal dýchat bez jídla a pití, a skvělí účastníci z řad studentů, kteří svým přístupem dělali čest našemu ústavu. O kurzu by se dalo psát a psát (např. o skvělých společenských hrách), ale už jen jediné -

- seznam statečných pěšáků:

*Pavlna Balounová-2.P, Pavla Exnerová-2.P
Lucie Martínková-2.P, Monika Pavlíková- 2.P
Zuzana Matušková-2.P, Martina Rožánková,
bývalá 3.P, Michaela Dargajová-1.B,
Ivo Holanec-1.B, Pavel Hons-1.B
Jiří Vrabec-1.B, Jiří Otáhal-2.A
František Borčický-1.G*

a Jiří Uher

Sto pozdně jarních kilometrů

1. etapa

První den kurzu jsme si chtěli od kola odpočinout a jen se tak porozhlédnout ze sedla po „panoramatech“. 1. etapa (pro vedení interně „královská“) začala pro bikerky a bikery velkým potěšením, neboť lanovka na pláň, která měla být údajně v provozu, nejezdila. Proto jsme museli šlapat tvrdě do pedálů krásnou betonovou cestou na rozcestí pod Kopřivníkem (1047 m). Nebezpečný sjezd do Strážného proběhl tentokrát bez zranění. První „občerstvovačka“ byla

u místní samoobsluhy. Ve Strážném jsme obdivovali zrekonstruovanou chaloupku, kam se dříve jezdilo na kurzy a dovolené. Po opláchnutí potu v Klínovém potoce jsme minulí Hřiběcí boudu a dále stoupali nekonečnými serpentínami k cíli - Tetřevím boudám. Všichni si vedli velice zdatně, nikomu nebylo zle ani z fyzické námahy (nebo psy-

chické?) a ani z nadmořské výšky. Po dalším občerstvení nás čekal nejkrásnější úsek po vrstevnicové cestě pod Liščí horou (1363 m) nad tzv. Rotlem (strmá stráž do údolí) s nádhernými „panoramaty“, které je možné vychutnat i za jízdy (u cesty jsou svodidla). Sjezd po asfaltce pod chatou Rozhled někteří pojali jako zdárný pokus o osobní rekord ve sjezdu a nakonec si z tachometru vymáčkli vytožené číslo. Hodnoty nebudu raději z bezpečnostních důvodů uvádět. Slíbená odměna za cyklistické utrpení nás bohužel po návratu do Strážného nečekala (ze zimy jsou „za vodou“) ale po dalším sjezdu do Vrchlabí jsme „přetavili“ peníze z bankovky v lahodnou kalorickou svačinu („Brum, brum, brum“) spojenou s exkurzí do soukromého pivovaru, kde všichni načerpali dostatek fyzických a hlavně psychických sil do posledních 15 km. Z Vrchlabí proti proudu Labe jeli všichni „na krev“ a závěrečná esíčka k penzionu byl i nejlehčí převod nejtěžším ...

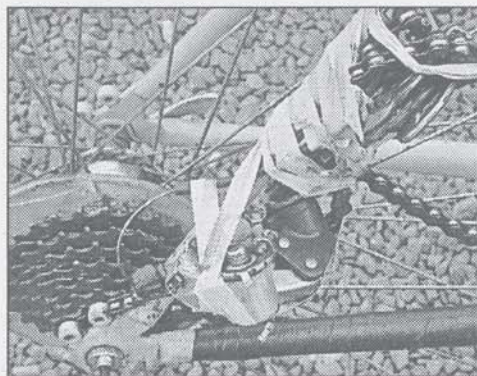
Klobouk dolů (cyklistickou přilbu) před Vaším výkonem, bikerky a bikeři, neboť 63 km po Krkonoších je pořádné sousto!

2. etapa

Po prvním dni chtěli někteří „emigrovat“ k pěšákům, ale „morál“ a slíbená kratší trasa je odvrátila od „emigrace“. Kratší etapa (40 km) slibovala zdolání dvou vrcholů Přední Žalý (1019 m) a Zlatého návrší s tradičním snímkem u mohyly Hanče a Vrbaty

(1411 m). Lanovka bohužel jela a vyvezla nás na Medvědin (1235 m) a dále jsme pokračovali přes tzv. Svinské louže k Šmídově vyhlídce s nádherným výhledem na panorama Krkonoš a dále následoval „těžký kour“ do prudkého kopce k mohyle Hanče a Vrbaty. Žaludeční problémy po výdatné snídani byly kompenzovány pohledy na dominantu západních Krkonoš - Kotel (1435 m) s posledními zbytky sněhu. Po focení následoval sjezd s dalšími osobními rekordy do lyžařského střediska Horní Mísečky. Zvlněnou cestou necestou po úbočí hřebene jsme dorazili ke skvělému bufetu Na rovince, kde se někteří odvážlivci posilnili před strmým stoupáním na Žalý. Druhého vrcholu s rozhlednou jsme dosáhli bez jakýchkoliv problémů. Z rozhledny byl nezapomenutelný výhled na Krkonoše, Jizerské hory, Ještěd a i Trosky. Při divokém sjezdu (8 km od penzionu) si bikeři zaskákali, ale rám a převodník na kole Míry Č. nevydržel jeho nadměrnou

hmotnost... Zbývajících 8 km jako správný triatlonista doběhl (díky p. Mackovi za dopravu vaku kola) a některé nás znemožnil těsně před chalupou, kde nás v závěrečných metrech předběhl.

Opět smekám před všemi, kteří tuto etapu absolvovali, jmenovitě pak blahopřeju Anče Uhrové, Radce Perglové (gymnázium), Mírovi Čáchovi, Ondřeji Hořeňovskému, Michalu Votápkovi, Martinu Kvasničkoví a Tondovi Kouřimskému.

Závěrem bych chtěl poděkovat manželům Kadičovým a barmance Jarušce za rodinný přístup a skvělou kuchyni, kolegům p. Mackovi a p. Uhrovi za neutuchající smysl pro humor a špičkové vedení nejenom při tanci, panu Fochtovi a Věnovi (Robul air) za dopravu.

Takže za rok do hor - „Protěž 2004“.

R. Svoboda

V horách se skrývá smrt

Po celá staletí byly hory symbolem krutosti, nebezpečí a smrti. Před jejich hrozivou silou si nemohl být nikdo jistý a lidé, kteří byli nuceni žít v jejich objetí, trávili své dny v mučivé nejistotě a neustálé obavě o holý život. Nesčetné nástrahy horských masivů narušovaly jejich klid, ať již se jednalo o kruté laviny, nemilosrdné bouře, či útoky hladových šelem s děsivou nepředvídatelností. O tom, že ani dnes neztratily hory nic ze své pověstné krutosti, se mohli v nedávné době přesvědčit i účastníci sportovně-turistického kurzu, pořádaného zkušeným horským vůdcem, panem M. Mackem, který, ač ku pomoci přizval si i další dva neméně statečné a ostřílené vlky - R. Svobodu a J. Uhera, neochránil účastníky kurzu před nebezpečnými útoky horské přírody.

Na chatu Protěž, ježto stala se pro nás v této nehostinné divočině dočasným domovem, dorazili jsme již v neděli. Temná mračna se stahovala nad nebeskou klenbou a dávala tušit, že nadcházející týden nebude v žádném případě procházkou růžovým sadem. Počasí dávalo nám jasně najevo, že zde nejsme vítáni.

Druhého dne vyrazily obě skupiny, pěší i cyklisté, na předlouhou cestu po samotných vrcholech Krkonoš. Osudy skupiny cyklistické popisovat zde nemohu, neb sám jsem byl členem té pěší. Tento den zdálo se již, že síly přírodní usmířeny byly a polojasné nebe nechávalo prostupovat k zemi dostatek hřejivých paprsků slunečních. Však jak ukázat se mělo později, byl to pouhý klid před bouří... Již to, že lanovka, ježto vyvéstí nás měla na vrcholek, stála mimo provoz, bylo špatným znamením, předznamenávajícím hrůzy dnů následujících.

Do konce týdne událo se tolik hrůzoplých událostí, že je snad ani všechny zde vyjmenovat nesvedu. Na ukázkou snad postačí, když vzpomenu setkání na hranici života a smrti, kdy mnozí z nás konfrontováni byli tváří v tvář jednomu z nejnebezpečnějších tvorů naší země - samotné zmiiji. Mnozí si snad neuvědomovali ono nebezpečí, věříc v to, že její jed zdravému člověku smrtelný není - ano, leč čím méně nebezpečný je jed životu, tím strašnější muka a nesnesitelnější bolest by případné oběti způsobil!

Nesmím také zapomenout na ohrožení samotnými živly nejstrašnějšími - ohněm a vodou, kdy blesk doprovázen bouří, deštěm, sněhem, větrem a hromem pronásledoval předposledního dne naši výpravu na samotném úpatí Sněžky. Hrozné to obavy o holý život a krvezmrazující strach před mocí přírody nepodařilo se tak rozptýlit ani pomocí rozličných veselých her, ježto naši vůdci po několik večerů vyhlašovali. Nutno však dodat, že přes mnohá zranění, podařilo se uchránit všem účastníkům své životy a všichni se navrátili zpět do svých domovů.

Věřím, že mé vyprávění nalákalo řadu dalších lidí, kteří příští rok jistě rozhodnou se také na turistický kurs jet, což vřele vítám a schvaluji, neboť držím se osvědčeného hesla - čím více nás pojedje, tím víc se nás vrátí.

P. Hons (1.B)

„Nemělo to chybu, Sněžka bude příště.“

R. SVOBODA

„Kdo nejezdí, dělá chybu.“

J. UHER

„Celkově to byl dobrý kurz.“

M. VOTÁPKA

„Jo v pohodě, mně se líbilo.“

M. DARGAJOVÁ

„Moc hezké.“

M. ČACHA

„Bylo to opravdu super.“

I. HOLANEC

„Moc pěkné prostředí = pěkné.“

A. UHROVÁ

„Zajímaví lidé, zajímavé situace.“

P. HONS

„Fakt dobrý.“

O. HOŘENOVSKÝ

„Velmi dobré, rád pojedu znova.“

J. VRABEC

„Každému vřele doporučuji jet na turistické kurzy. Ve Špindlu to bylo SUPER.“

P. EXNEROVÁ

„Špica, nemělo to chybu, ale příště to bude ještě lepší „nejlepší“.“

M. Kvasnička

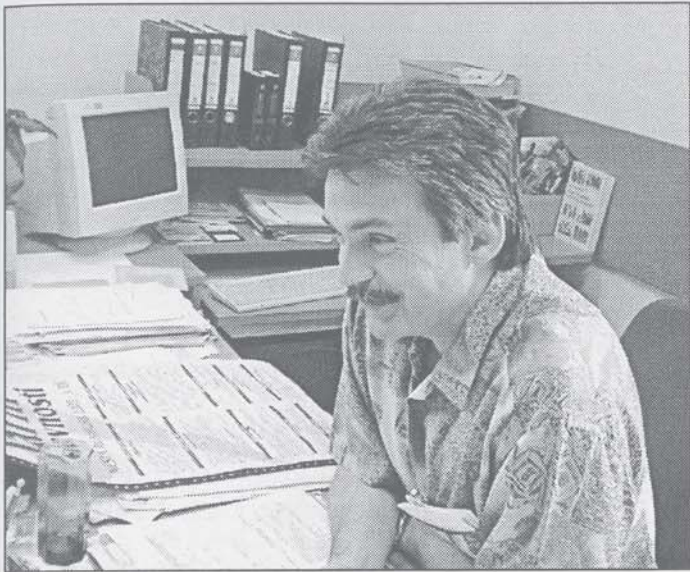
„Bylo to moc fajn. Jen mě mrzí to Krkonošovo počasí. Příště to bude lepší. Slibuje Krkonoš.“

F. BORČICKÝ

Občas je těžké odhadnout, co by vás tak, jakožto studenty tohoto ústavu, mohlo zajímat. Co takhle aktivity mimo školu? Zamyslela jsem se: **Jaké možnosti trávení volného času nabízí město Rumburk studentům?**

NA LOVU INFORMACÍ

Zvolila jsem nejlepší způsob a šla přímo za zdrojem informací, to jest za panem starostou Sykáčkem. Povídali jsme si necelou hodinku a tady je výsledek jak můj, tak i J. Červeného, který mi pomáhal především s fotodokumentací.

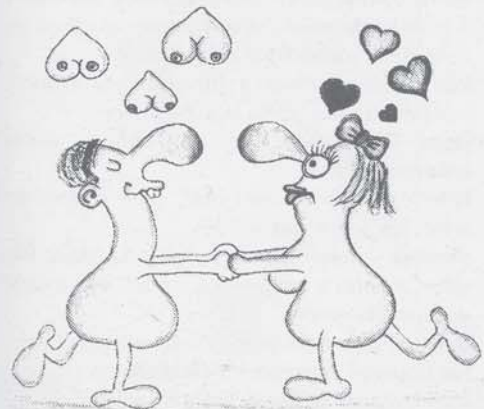

1) REKONSTRUKCE KULTURNÍHO DOMU

Už několik let se mluví o rekonstrukci zdejšho KD, ale zatím zůstává jen u slov. Dozvěděla jsem se, že se oprava naplánovala do konce roku 2006. Už nyní je připravená projektová dokumentace. Vše závisí na financích, které se neustále hledají a zatím se tomu daří. Jestli se zdaří plány proměnit ve skutečnost, čekají KD velké změny. Stane se multifunkčním kulturním zařízením.

Kino

Zrodí se klasické kino v neklasickém stylu. Bude obsahovat moderní audiotechniku, která přispěje k lepším zážitkům ze zhlédnutých filmečků. Konečně se zvýší možnosti pro randění (které jsou hlavně v zimě v tomto městě dost omezené). Doufám, že

využijete nové kino!!! Vstupné bude pravděpodobně vyšší než u biografů v našem okolí, ale chystají se slevy pro studenty a cena za lístek nebude neúnosná.

Divadlo

Divadélko čeká zkvalitnění určitých svých částí, avšak pro diváka nepodstatných. Jedná

se především o zákulisí. Menší změny proběhnou i v samotném sále. Doufám, že se v novém prostředí budete cítit tak dobře, jak jen si herec může přát.

Velký sál

Prostor určený pro větší společenské akce také dostane novou tvář. Změna se bude týkat hlavně občerstvení, jelikož pro hladové návštěvníky bude zřízena nová restaurace, tak říkajíc „na úrovni“. Samozřejmě se zvětší celý

prostor prvního patra novou přístavbou, sloužící převážně pro technické vybavení.

Studenty čekají různé slevy, což je dobře, jelikož návštěva kulturních akcí by neměla záviset na penězích. Myslím, že se máme na co těšit. Na své si tu přijde opravdu každý milovník kultury. Snad lze jen doufat, že tyto radikální změny ocení i studenti, kteří studují na SOUP v této době.

2) ZÓNA AKTIVNÍHO ODPOČINKU

Město Rumburk v posledních čtyřech letech investovalo okolo 100 mil. korun do různých sportovišť. Investovat hodlá i nadále. Co se chystá? Od skate parku až po koupaliště by měla v budoucnu být tzv. zóna aktivního odpočinku, která by poskytovala sportovní vyžití každého z nás (spíše z vás) Zahrajete si plážový volejbal, vykoupete se v nekrytém bazénu, sklouznete se po tobogánu, můžete hrát tenis... na co si kdo vzpomene. Kam se podělo těch 100 mil. korun? Do rekonstrukce zimního stadionu se investovalo kolem 25 mil. korun. Tato suma však není konečná, protože se bude zimní stadion používat celoročně a stane se víceúčelovým. 11 mil. korun padlo na letní stadion, kde se dočkáme různých atletických sektorů. Nově postavená je i asfaltová plocha, ležící mezi ZŠ U Nemocnice a plaveckým bazénem. Tato plocha slouží veřejnosti k jejímu sportovnímu vyžití, ať už jde o streetball, fotbal, hokejball a mnoho dalších sportovních aktivit.

Tak informací bylo víc než dost a já si jdu zajezdit na inlajnech. Jde někdo se mnou?

-éro-, foto: -Ohmy-

POHÁDKA O ZAPOMENUTÉM ÚSEKU

Bylo jednou takové učiliště, ve kterém žily tři úseky. Úsek Škola, úsek Praxe a úsek DM.

První dva úseky byly bohaté a stály v popředí všeho dění. Poslední úsek, úsek DM, byl chudý a cítil se být odstrčený, nemilovaný, zapomenutý. Byl z toho smutný a kudy chodil, tudy plakal a poňukoval: „Co já jsem komu udělal, že jsem tak odstrčený? Proč si na mě nikdo při ničem nevzpomene?“

Jednou v tom učilišti vyšel školní časopis. Psalo se v něm o úseku Škola, o úseku Praxe, ale o úseku DM ani zmínka. Úsek DM opět kudy chodil, tudy bědoval a naříkal.

Najednou, kde se vzal, tu se vzal, stál před úsekem DM kouzelný dědeček. Úsek DM se zaradoval a poprosil kouzelného dědečka: „Dědečku, pro tebe je snadné dělat kouzla a plnit přání, prosím, udělej nějaké kouzlo, ať nejsem v učilišti odstrčený a zapomenutý.“ Dědeček se na úsek DM krásně usmál a odpověděl: „Milý úseku DM, tobě žádná kouzla a čáry nepomohou, ale dám ti dobrou radu. Přestaň se litovat a plakat nad sebou, vyhrň si rukávy a začni sám pracovat, abys změnil svůj osud.“ „A půjde to dědečku?“, zeptal se úsek DM trochu nevěřícně. „To víš, že ano, jako že jsem kouzelný dědeček“, řekl stařík a byl ten tam dřív, než mu úsek DM stačil za dobrou radu poděkovat.

Úsek DM nebyl žádný lenoch, dědečkovu radu si vzal k srdci a hned se pustil do práce.

A jak to s úsekem DM dopadlo? Samozřejmě dobře, jako v každé správné pohádce. Ale to teprve ukáže čas.

„Pamětliv rady kouzelného dědečka se pouštím do práce, a tak se vám tedy představuji, já - úsek DM:“

Oficiálně se též nazývám úsek „výchovy mimo vyučování“, zkratka VMV. Jsem součástí našeho učiliště a najdete mě na dvou domovech mládeže.

První z domovů mládeže se nachází v druhém patře nad jídelnou. Žije v něm 28 holek a 18 kluků (převážně starších). V internátním životě jim pomáhají tři paní vychovatelky: Jana Trejnarová (vedoucí vychovatelka), Bc. Lenka Obergruberová a Jana Machová.

Druhý domov mládeže je vzdálený kousek od učiliště směrem na Jiříkov a bydlí v něm 27 kluků a dvě paní vychovatelky: Dana Bartůňková a Marcela Kohútová.

O tom, co všechno se ve zdech internátních děje a jak se tam žije, se budete postupně dovídat v dalších číslech časopisu.“

-le-

DEN, výpověď vesnického filozofa

Co je den? V lidském životě téměř nic. Ovšem je den a den. Třeba den štěstěny a nebo den blbec. Protože mám jen dny blbce, tak si je alespoň čísluji od jedné do deseti, abych to měl taky pestré. Den 1-blbec je u mě nejlepší. Den 5-blbec je můj nejobyčejnější a o dnu 10-blbec vám povyprávím. Je to takový den, kdy nejsem za idiota pro všechny kolem, ale i sám pro sebe. 3. března 2003 jsem se ráno vzbudil a šel jako každý den tři kilometry z naší vesnice kam jinam než do školy. Poté, co jsem (jako vždy) přišel pozdě do naší 9.C, vynadala mi (také jako vždy) paní učitelka. O přestávce před dějepisem jsem si skočil na záchod. Během konání potřeby jsem si četl a smál se nad sprostými psaníčky na zdi. Poté, co jsem dočetl, usměv mi z tváře rychle spadl. Spatřil jsem totiž něco hrozného a strašného. Celý můj rozkrok byl pomočený. Vzápětí na to další pohroma - ZVONÍ NA HODINU! Místo toho, abych využil své nápaditosti, jsem dočista zpanikařil. Vyšel jsem tedy na chodbu a nezbývalo mi, než jít do třídy. Otevřel jsem dveře a učitelka tam ještě nebyla. Ozval se bouřlivý smích dvaceti lidí. Do toho samozřejmě musel Šmoulík (180 cm, 100 kg živé váhy) zařvat: „Ty prase! To bude zase smradu jak v Cařihradu!“ - „Hm, puch, jak od ropuch“ na to Statný (155 cm, 35 kg). Já si neodpustil poznámku na Šmoulíka, že on je zase vizáží jak prase. To ale Šmoulík nervově nevydržel a zuřivě se proti mě rozeběhl (pro přirovnání - je to jako když se na vás žene bizon). Já vykulený rychle otočil směr a běžel ke dveřím. Šmoulík mi byl ale v patách. V úseku, kdy jsem otevíral dveře, do mě prudce vrazil a já vylítnul na chodbu. Nic by na tom nebylo, kdyby ty dveře na druhé straně neotevírala paní učitelka... Její zápisníček, učebnice „dějáku“ a penálek se rozlily na všechny strany a ona BÁC na zem. Jedno bylo vturánu jasné - dějepis dnes odpadá. Paní učitelka z toho vyvázla bez většího úrazu, ale v afektovanosti mi v žákovské knížce udělala takovou červenou vánici, že na ni vypotřebovala dvě propisovací tužky. Kluků Šmoulíka a Statného mi bylo líto, a proto jsem se vzápětí stal členem jejich doposud dvojčlenného spolku. A tak jsem s nimi strávil zbytek dopoledne. Za chvíli byl konec vyučování. Sotva jsme vyšli před školu, už měli oba „čvaňhu na pysku“! I přesto, že jsem NEKUŘÁK, nedalo mi to a hned jsem si „šlehнул“ od Statného. Jeden „prásk“ mi ale nestačil, a tak mi hned Šmoulík dal ze svých zásob jednu balenou. Uee... bůhví, co v tom všechno bylo. Chtěl jsem to zajíst sněhem, aby se na mě doma nepřišlo. Jenže já blb byl asi pravděpodobně tak „zduňenej“, že jsem si ani nevšiml již téměř roztátého sněhu. Posléze jsem se s klukama rozloučil a šel domů. OJOJOJ - jestliže se říká: „První raní na po...“, tak v mém případě to platí i o té odpolední. Ano. Ještě ve městě mé kalhoty ztěžkly. No co, stalo se. Já na to měl ale optimistický náhled. Našel jsem na tom totiž aspoň jednu výhodu - nemusel jsem se bát, že ze mě doma potáhnou „cigára“. Zaběhl jsem tedy do nedalekého lesa a vyhodil závaží. I přesto ale podotýkám, že zbývající dva kilometry cesty domů nebyly moc pohodlné. Poté, co jsem došel domů, mě maminka neseřvala jen za třídní důtku, ale i za to, že jsem jak dobytek.. Křenící se sestřička k tomu ještě dodala, že bych mohl mladé tchoře učit smrdět. A tak jsem se vysprchoval, převlékl do čistých věcí a rychle vypadnul ven. Já filozofický samotář si sedl jako tradičně pod velký dub za vesnicí, a že neuhádnete, do čeho jsem si hačnul?!?

Povídka je fiktivní, byla ovšem sepsána pod dojmem skutečných událostí.

-les-

Vzhůru do plavek

Už je to pár měsíců zpátky, co jsme uzobávaly vánoční dobrůtky, pod nimiž se prohýbaly stoly.

Rtuf teploměru se nebezpečně přibližuje k teplotám přímo ubíjejícím k odhalování co největších částí těla. Po nekonečně dlouhé zimě k nám vstupuje pomalými kroky léto a nemělo by nás zaskočit.

Pokud jste, milé dámy, ještě neodstranily zbytky vánočních žranic, nezoufejte. Už není příliš času a myslím, že tak každá třetí z nás by chtěla do prázdnin shodit alespoň deset kilo, ale myslíte na své zdraví! Netrapte se všelijakými dietami.

Žena má být ženou v pravém slova smyslu. Vemte si příklad z minulosti. Vždyť sexsymbolem 60. let se stala Brigitte Bardot, které by asi dnešní porota, oceňující ženskou krásu, nedávala přílišné naděje na postup. Její míry nepodléhaly dnešnímu „vychrtlému“ trendu (90

- 60 - 90), ale mnohé je převyšovaly (přes zadeček měla 96 cm)! A co půvabná Sophia Loren? Tato smyslná žena v jakémkoliv svém věku neztrácela a neztrácí (ani v této době, kdy je jí šedesát osm let) svou smyslnost. Je o ní známo, že ráda jí a dobře vaří. A především, nikdy se netrýznila dietami. Nahlédneme do současnosti. Zde si vezmeme na mušku Jennifer Lopez, která je pověstná svým velmi kladným vztahem ke svému pozadí (i když jeho velikost není podle dnešního trendu). Tvrdí, že by kvůli němu nikdy nehubla. Kate Winslet její kila navíc učinily velmi přitažlivou. Podobně jako Catherine Zeta - Jones.

Každá máme nějaký ten nedostatek, ale pořád je ještě náš a tolerujeme ho!

Příjemné chvílky nicnedělání při svitu sluníčka a zvuku šplouchání vody vám přeje

-éro-

V minulém čísle jsme Vám přichystali test osobnosti založený na oblíbenosti zvířat. Dnes se něco o sobě můžete dozvědět z testu osobnosti založeného na oblíbenosti stromů. Přejeme hodně zábavy!

TEST OSOBNOSTI

Vyberte si z následujících stromů: jabloň, smrk, jilm, cypřiš, topol, cedr, borovice, vrba, lípa, tis, líska, jeřáb, javor, ořech, kaštan, jasan, habr, fíkovník, dub, bříza, olivovník a buk.

Vybrali jste si? Tak nyní můžete objevit svou povahu:

jabloň - jste inteligentní, rádi se učíte. Pocit nutnosti analýzy čehokoliv vám někdy může znepríjemnit život

smrk - vaše povaha by měla být introvertní - ale zdání klame - uvnitř jste velmi empatictí, jste ambiciózní

jilm - jilmy jsou okolí sympatické, pokud jste si tedy vybrali tento strom, budete pravděpodobně otevření a kamarádští

cypřiš - vyhýbáte se konfliktům, nehoníte se za úspěchem, něco vás jentak nerozhodí

topol - míváte sklony k nářkům? Pak jste si správně vybrali topol. Kromě přílišné citlivosti rychle podléháte vlivu jiných lidí

cedr - ambice jsou vašim dobrým přítelem, rádi „vybočujete z řady“

borovice - uvědomuje si svůj půvab, je aktivní, dokáže pružně reagovat, asi i proto budete dobrým organizátorem s důvěrou okolí

vrba - jste jemní, citliví a mírní, máte dobrou intuici

lípa - nesnášíte boj, námahu a spěch, rychle se unavíte, utíkáte od nedodělané práce, využívání ostatních vám není tak cizí

tis - skvělé reakce, dobře odhadujete situaci, Keltové věřili, že tis dokáže číst v mysli druhých

líska - křehká a jemná - avšak zdání klame, dobře vzdoruje vichřicím osudu, máte vkus a smysl pro umění

jeřáb - nemáte rádi závazky a závislosti na někom nebo na něčem, zajímá vás svět a jeho pravidla, skoro každého dokážete přesvědčit o své pravdě

javor - javor je individualista, umíte se dobře předvádět, ale v nitru skrýváte hodně komplexů, máte dobrou paměť a rádi se učíte

ořech - osoba plná rozporů, zdánlivě vyrovnaná a klidná, ale mívá nápady, které šokují okolí, nebojíte se rozhodovat ani pracovat

kaštan - jste spontánní a citliví, víte kdy ustoupit, k přátelům jste vřelí a bezprostřední

jasan - jste populární, váš způsob života každého zaujme

habr - neradí se přetěžujete, sníte o vlastním světě, kde je vše, jak má být

fíkovník - nekamarádíte jentak s každým, jste velmi opatrní a odpovědní, neradí vybočujete ze známého směru

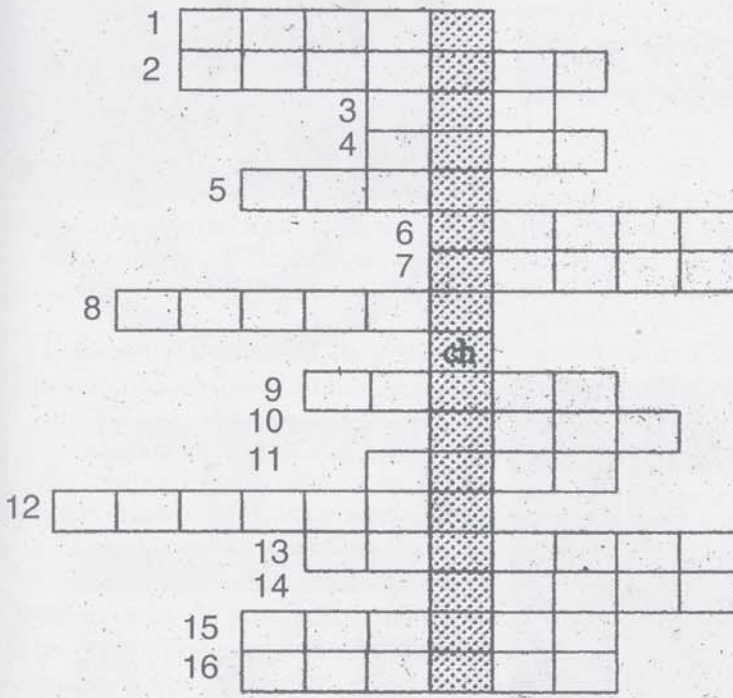
dub - život se zdravím jsou vaši nejlepší přátelé, jste důslední a rozhodní, nemarníte čas planými řečmi, přátelé se na vás mohou spolehnout

bříza - tolerance je vašim hlavním atributem, často se vydáváte do imaginárních světů fantazie, vaše IQ je mezi mraky, nemáte moc kamarádů

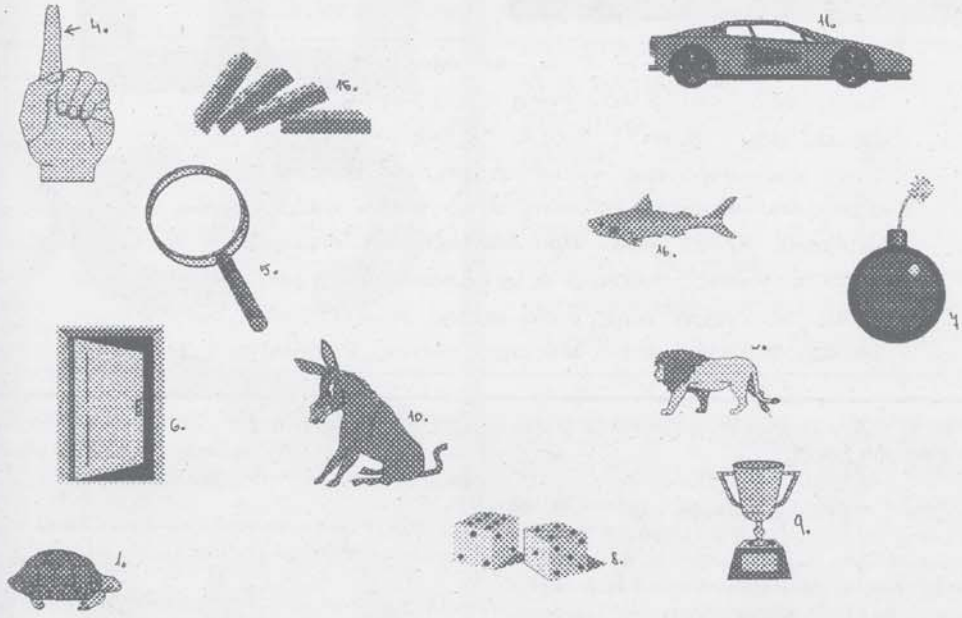
olivovník - srdečná a trošku rozpustilá osoba, nejste všeteční, někdy jste přecitlivělí

buk - dbáte o svůj vzhled a fyzickou kondici, máte štěstí na partnery, umíte hospodařit s prostředky a organizovat

-ohmy-

Do Ústavu pro jazyk český byl doručen dopis: „Prosíme vás o radu, zda se píše syčák nebo sičák. Chci totiž napsat sousedovi...“

CITÁTY O PŘÁTELSTVÍ

Stejné smýšlení plodí přátelství DEMOKRITOS

Chovejme se ke svým přátelům tak, jak si přejeme, aby se oni chovali k nám. ARISTOTELES

Účast neprojevujeme přátelům pláčem, nýbrž starostí o ně. EPIKÚROS

Kde není rovnosti, přátelství nemá trvání. PLATÓN

Měňte své radovánky, ale nikdy své přátele. VOLTAIRE

Opravdové přátele poznáváme v nouzi, kterou jim způsobíme. WIESLAW LEON BRUDZIŃSKI

-ei-

BAREVNÝ MODEL - systém pro popis barev. Příklady: RGB (Red, Green, Blue) CMYK (Cyan, Magenta, Yellow, Black) CIELAB (barevný prostor 3D)

BEZEŠVÝ TISK - tisk nekončících (spojitých) vzorů například obalové materiály, tapety, tiskoviny pro výpočetní techniku ap.

BEZTLAKOVÝ TISK - tiskové techniky, při nichž se tisková barva přenáší na potiskovaný materiál přímo nebo nepřímo bez použití tlaku. (Příklady: tryskový tisk, digitální tisk)

BITLEVEL - je úroveň jediného bitu (1 nebo 0), obsahující pouze černé nebo bílé pixely. Známé spíše pod označením - pérová předloha.

BOD BÍLÝ - neboli obrazové světlo, nemusí být nezbytně bílý. Jedná se o nejsvětlejší neprodukovatelný bod předlohy s nejmenší optickou hustotou.

BOD ČERNÝ - nazýváme obrazovou hloubkou, jedná se o nejtmaší bod předlohy, který má být reprodukován s nejvyšší optickou hustotou.

BITMAP - anglický název pro Bitovou mapu. Jedná se o digitální obraz, který se skládá z mnoha čtverých bodů - pixelů. Tento pojem je složen ze dvou slov PICTURE (obraz) a ELEMENTS (prvky) - tedy obrazový prvek.

BODONÍ GRIAMBATTISTA - (1740-1813) italský mistr typografie, tvůrce statických antikových písem dodnes používaných. Byl nazýván „tiskařem králů a králem tiskařů“.

BOOKMAN - druh tiskového písma - písmový font, jehož název předurčuje i použití (Book - kniha). Písmo je dobře čitelné s otevřenou kresbou, nemá výrazné rozdíly v šířce tahů a je vhodně doplněno vyznačovacími řezy (tučný řez, kurzíva).

BORGIS - stupeň velikosti písma = 9 typografických bodů = 3,4mm. Jedná se o velikost písma, která je vhodná pro sazbu textů, knih a časopisů.

BRODÍCÍ VÁLEC - (vodník) válec vlhčícího zařízení ponořený z části do vlhčícího roztoku. Na svém povrchu nese potřebné množství vlhčícího roztoku a přenáší jej na vlhčící lízač nebo přenašecí válec.

BROŽURA - neperiodická publikace, zpravidla menšího rozsahu, jejíž listy či složky jsou spojeny lepením nebo šitím a opatřeny obálkou.

BIT - nejmenší informační jednotka představující základ všech pracovních procesů, které provádí počítač. BIT je vlastně malým spínačem se dvěma stavy: Zapnuto - Vypnuto (1 a 0).

BYTE - velikost souboru nebo paměťová kapacita nosiče dat. 1 byte = 8 bitů, 1Kilobyte = 1024 bytů, 1Gigabyte = 1024 Megabytů.

MATURANTI VZKAZUJÍ

Děkujeme, odcházíme!

Děkujeme VŠEM, že jsme to dotáhli až sem - k vítězství, snad odejdeme vítězně VŠICHNI, proto pak 30. 5. sláva vítězům a čest poraženým (který doufám nebude žádný)!

Rád bych přál všem svůj osobitý klid, ať každý projde všemi starostmi a útrapami se zdviženou hlavou a úsměvem na rtech, protože se stejně vše učíme proto, abychom to zapomněli.

P.S. - Svět se přece nepos...

Teď se nám všichni studující kolegové smějí, ale jednou je také potká životní zkouška!

Čas letí, učte se, ale bez zábavy to nejde.

Budete mi chybět - všichni!

Plačte, elita odchází - některá se vrátí v září.

Žákům: Učte se, učte se, učte se!!!

Učitelům: Bude nám po vás smutno.

Nenechávejte nic na poslední chvíli!
Bude mi to tu moc chybět a ráda sem vždy přijedu, alespoň na návštěvu.

Snad se v září nevidíme!!

Drťte se zavčasu!!!

S řády na této škole můžete nesouhlasit, můžete o nich mluvit, ale to je asi tak všechno.

Budte v pohodě, svaták to jistí!!!

Poznala jsem tady mnoho zajímavých lidí a jsem ráda, že jsem studovala právě tady.

Nic není tak důležité, aby nemohlo být něco ještě důležitějšího. Zůstaňte v pohodě - hlavně zdraví!

Bylo to tu krásné, ale doufám, že se nesejdeme v září u opravných zkoušek. Pro žáky: Držte se a nestěžujte si, protože tahle škola je jedna z nejlepších (pětileté zkušenosti), ale na to přijdete. Pro učitele: Byli jste skvělí, nikdy nezapomenu a i když to někdy nevypadalo, měli jsme Vás rádi!

Asi mám fakt tu nejlepší třídu, jakou jsem si tedy mohla přát. Vlastně je mám opravdu rád - VŠECHNY! Budete mi moc chybět. Ano! Aktivní ZUZKO, ROZESMÁTA LENKO, VYPRÁVĚČKO SKAUTKO, MILÁ PAVLO, ZVLÁŠTNÍ HELENO, SMUTNÁ ANIČKO, HLAVENLIVÁ KATKO, MODERNÍ VERČO, UPOVÍDANÁ UČKO, CHLIVĚDOMÁ TEREZO, BAVIČI VLÁDO, ŠPRÝMAŘI LÁDO, INTELIGENTNÍ ZDENKU, PŘEDSEDO MILANE, HLAVENLIVÝ PĚTO, AUTOMOBILOVÝ JIRKO, UŘEŽLIVÝ PETŘE, POČÍTAČOVÝ PAVLE, VTIPNÝ HARČING, ZPĚVÁKŮ DAVIDE, OCHOPNÝ ONDRO, SPORTOVNÍ ANDY, CÉDČOVÝ MARTINE A SYMPATICKÝ RADKU...

3.P VZKAZUJÍ

Škola docela ušla. Musím říct, že to rychle uteklo. A největší strach mám asi ze závěreček. A hodlám studovat tak dlouho, jak to jen půjde.

Před zkouškama se bojím, jak to všechno dopadne. Někteří učitelé mi budou chybět, že už je třeba nikdy neuvidím.

Je mi líto, že opouštím tuto školu a hlavně učitele, kteří mě hodně naučili. A budou mi chybět. Ze zkoušek mám velký strach. Všem učitelům, kteří mě provázeli od 1.P až do 3. P bych chtěla moc poděkovat, že to se mnou vydrželi.

Chtěla bych dát radu žákům z nižších tříd, ať to nevzdávají a ať dokončí toto studium na této škole, i kdyžby na čtyřky, nezhazujte zbytečně další roky. Budu na tuto školu vzpomínat v dobrem. Rada učitelům: Ne aby jste z nás a dalších ročníků zešedivěli.

Na této škole jsem byla v celku spokojená, i když někdy tu byly krušné chvíle, ale asi každý má ve svém životě určité své špatné dny, a proto jsem to brala. Ze zkoušek mám nahnáno, ale doufám v to, že to zvládnu a všem ostatním taky přeju, aby to zvládli a aby se s tím zbytečně moc netrápili, ale taky aby se na to úplně nevyfláklí. Vzkaz učitelům:

„Mějte se tu fajn, víme, že se vám po nás bude stýskat a nezlobte žáky!!!“

Zkoušek se bojím, a i když už tady koním, tak vím, že se mi bude stýskat po všech lidech, které jsem tu potkala. Někdy to tady bylo k nevydržení a někdy strašně velká sranda a to mi bude chybět asi ze všeho nejvíce. Možná se zase někdy sejdem, tak se tady mějte krásně a nezlobte, učitelé!!!

Čas strašně rychle utíká, a proto by se každý z nás měl radovat z každé maličkosti, z každé hodiny, protože se člověk nestihne ani ohlédnout a je za ním celý rok. Rozhodně mi bude smutno, až tuto školu budu opouštět.

Škola končí, pocit, že půjdu do práce a do nejistoty je hrozný. Nejradši bych tu zůstala. Ze závěreček mám stresy, snad je udělám.

Mám strach ze závěrečných zkoušek, nechce se mi odejít ze školy, protože mi bude chybět spousta kamarádů nebo ta školní atmosféra, výklad učitelů...

Bojím se závěreček. Už bych je chtěla mít za sebou. Ve škole mě to moc nebaví. Raději jsem na praxi. Takže se mi asi moc stýskat nebude.

Tato škola mi docela chybět bude. Je to taková vzpomínka na pubertu, mládí. Ty tři roky rychle

utekly. Ze závěrečných zkoušek mám docela strach. Po tom to ale vše začne. Najít práci a starat se o sebe a chovat se jako dospělá...

Líbilo se mi na tomto ústavu a nerad ho budu opouštět. Chtěl bych se vrátit zpátky na začátek.

Děkuju všem učitelům na této škole, za uběhlých tři roky, za pomoc v časech zlých i dobrých. Na tuto školu budu často vzpomínat, jak na učitelé, tak i naši třídu, i když jsme mezi sebou měli někdy všelijaké hádky. Dalším novým třídám přeju, aby se k nim učitelé chovali dobře, a aby k nim byli spravedliví tak jako k nám. Díky za vše.

Jsem tady už dlouho, ale určitě se mi bude svým způsobem stýskat, i když jsem ne vždy byla spokojená jak s učiteli tak s žáky nebo s celou školou. Už to nebude tak bezstarostný, najdu si práci, až prostě budu MUSET! Teď se člověk sem tam flákně a je to, ale pak už to těžko půjde, pokud budu chtít být v práci dobrá a spolehlivá.

Bylo to tu skvělé, ale ještě se určitě uvidíme.

Smokie

V této škole jsem prožila dobré i špatné časy. Závěrečná zkouška se blíží a začínám mít čím dál tím větší strach, už zbývá jen necelých patnáct dní na to, abych do svojí hlavy vsoukala co nejvíce informací. Základem je, abych věděla aspoň od všeho trochu.